

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Angelii Bargaei Commentarius de Obelisco

Angèli, Pietro

Romae, 1586

Sylvii Antoniani.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13181

CARM. DIVERSORVM
AVCTORVM
LIBER POSTERIOR.

SYLVII ANTONIANI.

ELLVRE aduectos Pharia
immanes Obeliscos,
Quos statuit falsis Martia Ro-
ma Deis,
Urbe illos stravit tota longinqua
vetustas,
Hostile sue manus, barbaricusq; furor.
Integer, immotusq; tot inter constitit vnus
Augusto Patri, Tiberioq; sacer;
Hic ubi crudelis Circumq; hortosq; Neronis
Sub Vaticani colle fuisse ferunt.
Ingens miraris saxum voluentia secla,
Et diros toties non timuisse Getas?
Ne casu euenisse putes, iam tum alta parabat
Hac Deus inuicta clara trophæa Cruci.
Pace sub Augusto parta, terraq; mariq;
Virgineo Christus nascitur ex utero.
Principe Tiberio, vitali ex arbore pendens,
Omnia supplicio crimina nostra luit.

Quod-

Quodq; magis mireris adhuc; cum solus habenas
 Augustus magni flecteret Imperij.
 Iam Regum Rege exorto; quamquam inscius ille
 Arcani, dici se dominum vetuit.
 Quin etiam Cœli vidisse in parte serena
 Virgineo puerum dicitur in gremio;
 Sacrauitq; aram Capitoli in culmine, nomen
 Auspicio seruat nunc meliore locus.
 Ast alter, Christum auxilij non talis egentem
 Diuorum adscribi censuit in numerum.
 Hanc igitur vasti mirandam molem Obelisci
 Romulidum erexit vana superstitio,
 Augustisq; illam, patri, natoq; dicauit,
 Id silice in dura nomina sculpta docent.
 Centum alij iacuere solo, stetit altior ille,
 Qui sacro Petri proximus est tumulto.
 Forsan & hac, infanda Nero spectacula vulgo
 Cum daret, & Christi dilaniaret oues,
 Sæpius innocuo maduerunt saxa cruore,
 Sparsaq; sunt sanctis marmora visceribus,
 Cum monstrum horrendum, tergis contacta ferarū
 Corpora, viuentum corpora Christicolum
 Heu crudele nefas, canibusq;, vrsisq;, lupisq;
 Obijceret miseris dilaceranda modis.
 Hos rerum euentus, & non sine numine causas
 Dum

Dum secum versat pectore subacito
 Magnanimus Sixtus felici nomine Quintus
 Iustitia insignis, nec pietate minor,
 Hoc ait, hoc Christi rutillet sublimis in alto
 Crux solio; hic populis crux veneranda micet.
 Cedant fallaces, & inania numina Diui,
 Seruiat & vero Caesar uterque Deo.
 Atque ubi maiori lapsu, & grauiore ruina
 Vi prostrata Crucis, corrui impietas,
 Celsus hic statuat sibi Crux inuicta trophaum,
 Gloria Crux Regum, Pontificumq; decus.
 Ergo agite o Iuuenes, Obelisci nobile marmor,
 Obscura nimium quod modo sede latet,
 Illustri templi ante gradus regione locate,
 Prabeat ut magna grandia fulcra Cruci,
 Ad fidei Petram, vereq; immobile saxum
 Ad Piscatoris limina Clauigeri.
 Vexillum Christi campo spectetur aperto,
 Et late populos ad pia bella vocet.
 Dixerat, illi alacres haud mollia iussa capessunt,
 Nil duce, nil Sixto est auspice difficile.
 Nec mora, contexta ære trabes, ferroq; reuincta,
 Et firmis stabilis machina roboribus
 Construitur circum, cæloq; attollitur alto,
 Miraturq; ingens ipse Obeliscus opus.

Tym-

Tympana disponunt alij, longosq; rudentes
 Ductaq; per trochleas stuppea vincla ligant,
 Paulatim lapis assurgit post secula multa,
 Aere libratus pendet & in medio,
 Tum leni lapsu demissus, corpore toto
 Sternitur, optata iam requiescit humo.
 Ast olli breuis est requies, namq; aggere longo
 Extructo, ignotas cogitur ire vias.
 Ecce iterum magno elatus molimine, quid non
 Ingenium vincat? non labor efficiat?
 Sistitur, in medioq; foro, propiorq; locatur
 Cælo, tantum illum sustulit alta basis.
 Stant circum attonitæ turba, nequeuntq; tuendo
 Expleri, gaudet Sixtus & ipse Pater.
 Vertice in excelso signum vitale coruscat.
 Ingeminat plausus maxima Roma suos.

LAVRENTII FRIZOLII.

Ingens Niliacis Obeliscus notus in oris
 Deflebam sortis tempora dura mea.
 Nam ferro excisus patria de rupe Syenes,
 Conspicuis clara Solis in Vrbe locor.
 Illi me donum statuit, gratusq; recepti
 Me voluit testem luminis esse Pheron.
 Assiduis illic cumulabar laudibus, illic
 Liber eram, cara nec procul à patria.

Me